

Basın Açıklaması Mayınlarla Dolu Bir İdeoloji

10 Mart 2018 günü Berlin'in Reinickendorf semtinde Koca Sinan Cami'ye yapılan kundaklama, Almanya'da son iki ay içerisinde İslami kuruluşlara yönelik gerçekleşen 44 saldırıdan sadece biridir. Politik motivasyonla işlenen şiddet eylemleri karşısında politikacılar ve medyadan görmeye alışık olduğumuz sert tepkiyi nedense bu kez göremedik. Politikacıların bireysel açıklamaları yüzünden Müslümanlar belirsiz geleceklerinden endişeliler. Kendilerine Federal Alman Hükümeti'nin, Müslüman yurttaşlarının yaşamını korumaya istekli olup olmadığı soruyorlar.

İçişleri Bakanlığı'nın, Sol Parti Meclis Grubu'nun soru önergesine verdiği yanıt, Müslümanlar ve onların toplantı yerlerine karşı girişilen şiddetin boyutunu gözler önüne seriyor. Neuen Osnabrücker Zeitung gazetesinde yer alan bir habere göre geçen yıl Müslümanlara ve ibadet yerlerine düzenlenen 950 saldırıda 33 kişi yaralandı. Yetkililerin kayıtlarına göre yaklaşık 60 saldırı gerçekleşti: Hakaret içerikli duvar yazıları, cami ve diğer yerlere domuz kanı atmak ve saldırmak gibi... Neredeyse tüm vakalarda saldırganlar aşırı sağcılardandı... Kayıtlarda yer alan suçlar arasında, Müslümanlara veya Müslüman mültecilere hakaret, tehditkâr mektuplar, sokak ortasında başörtülü kadınlara ya da Müslüman erkeklere saldırı, Vandalizm, Nazilerin ev ve cami duvarlarına yazdıkları yazılar var. Buna ek olarak, Federal İçişleri Bakanlığı'na göre, 2017'de sığınmacı ve mülteci kamplarına 2219 saldırı düzenlendi. Mültecilere düzenlenen 1906 saldırı ile mülteci kamplarına düzenlenen 313 saldırıda 300'den fazla kişi yaralandı.

Bu Müslüman karşıtı şiddet eylemleri karşısında İslami cemaatlerden açık bir dayanışma ve kutuplaştırıcı entegrasyon politikasına eleştirel bir yaklaşım sergilenmesi beklenirdi. Kundaklanan Koca Sinan Cami'ye gelerek incelemelerde bulunan Berlin Eyalet Meclisi CDU Milletvekili Burkard Dregger, "Müslümanlar nefrete, hakarete ve iftiraya katlanmak zorundalar artık ve sürekli sızlanmayı bırakmalılar." dedi. Dahası, İslam'a karşı saldırıda Alman medyasının hiçbir günahı olmadığını belirtti. İçişleri Bakanlığı'nın şu anki istatistikleri sorulduğunda Dregger, "İstatistik rakamları biliyorum. Her röportajda rakamlara bir sıfır ekleniyor ve sonunda ise gerçekler önemli" diye konuştu.

Ayrıca bazı politikacılar, Müslümanlara karşı daha sert önlemler alınacağına dair bazı sinyaller de verdiler. 16 Mart 2018'de Federal İçişleri Bakanı Horst Seehofer (CSU), yaptığı açıklamada "İslam Almanya'ya ait değildir... Bizimle birlikte yaşayan Müslümanlar tabii ki Almanya'ya aittir. Fakat kendi gelenek ve adetlerimizden vazgeçerek başkalarını dikkate almak yanlış olur" dedi. Müslüman kurumlara ve mültecilere günlük saldırılar olmasına rağmen Federal Hükümetin İçişleri Bakanı, Müslümanların varlığından ötürü Alman kültürünün yok olma tehdidiyle karşı karşıya olduğunu ileri sürdü! Seehofer'in oynadığı mağduriyet rolü irrasyonel korkuları artırıyor ve Batının kurtarıcıları olarak görenlere ahlaki yasallık kazandırıyor. Böylece Müslümanlara karşı şiddetin, aslında Batının kendisini savunmak için olduğu algısını yaratıyor. Alman Şansölyesi Angela Merkel'in, "İslam artık Almanya'nın bir parçasıdır" şeklinde yaptığı açıklama da bir o kadar tehlikelidir ve üniformalı bir toplumun aynı ütopyasından besleniyor. 03 Eylül 2017 tarihindeki televizyon düellosunda Şansölye, bu açıklamasını daha somut hale getirerek belirleyici faktörü şöyle formüle etti: "İslam, anayasal çerçevede Almanya'ya ait." Alman Anayasası'nın 4. Maddesinin 1. Paragrafına göre anayasaya karşı olsa bile din ve vicdan özgürlüğü ile din ve dünyevi inanç özgürlüğüne dokunulamaz. Almanya'daki tüm siyasi partiler ve aktörler, anayasaya zoraki bağlılığı ve giderek daha baskıcı entegrasyon politikası izlenmesi gerektiği yönünde çağrı yaptılar.

İlk kez Otto Schily (SPD) tarafından ortaya atılan dayatma inanç, Alman toplumu ile İslami topluluklar arasında kırılmaya yol açtı. Şuan bunun yansımaları toplumun her düzeyinde hissedilebiliyor. Schily doktrininin sosyo-politik etkisine göre sosyal birliktelik ancak ideolojik homojenlik durumunda söz konusudur. Buna göre sadece bir kazananın olabileceği iki yaşam modeli arasında bir mücadele vardır.

Toplumun çoğunluğunda beliren bu düşünce karakteri, Almanya'daki Müslümanların sistematik şekilde bu anayasal düzeni yıkmak ve yerine kendi düzenlerini kurmak için çalıştıkları hissini oluşturuyor. Schily doktrini, İslam'ı anımsatan her şeye karşı irrasyonel savunma siyaseti üretiyor. Müslümanlara ve onların kurumlarına karşı kin, tahrik ve şiddetli saldırılar, başka inançlara yer vermeyen totaliter entegrasyon politikasının mantıksal sonucudur.

Bunlar ışığında **Hizb-ut Tahrir**, etkili aktörleri kararlı bir tutum değişikliğine çağırıyor. Üstesinden gelinebileceğine inandığımız bir siyaset anlayışına karşı acilen uyarıyoruz. Düşünceleri ve insanları, kendi dünya görüşlerine göre eritmek yanlış bir siyasettir. Federal Almanya'da İslami yaşamı sorgulamak ve onu ortadan kaldırmak yerine **Hizb-ut Tahrir**, tüm yıkıcı sonuçlarıyla birlikte bu başarısız entegrasyon politikasının ortadan kaldırılmasını talep ediyor! Alman toplumunda artan aşırılık ve radikalleşmeyi durdurmak için birlikte yaşam adına farklı inançların varlığını kabul eden ve onları kendi yaşam dünyasına bir tehdit olarak algılamayan alternatif bir model geliştirilmelidir.

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Almanca Konuşan Bölgeler

Medya Bürosu